

HET WASVAT VAN DE TABERNAKEL (2) hjms

Geliefde broeders en zusters, in het eerste deel van deze studie zagen wij dat het Wasvat verwijst naar de waterdoop van het kind van God. Ook zagen wij dat de doop een onmisbare schakel in Gods raadsplan is. In deel 2 van deze studie zal ik nu met name ingaan op enkele bijbelse gebeurtenissen die gerelateerd zijn aan de waterdoop. Achtereenvolgens komt het volgende aan de orde:

- Door de waterdoop ontvlieden wij Gods oordeel
- De zondvloed ten tijde van Noach
- De doortocht door de Schelfzee
- De doop van Johannes de Doper
- Jezus' opdracht aan de discipelen om te dopen.

In het laatste deel van deze studie, deel 3, zal ik behandelen:

- De glazen zee
- De waterdoop is een getuigenis aan de wereld
- Enkele slotopmerkingen

Door de waterdoop ontvlieden wij Gods oordeel

Het Wasvat stond in de Voorhof van het Tabernakelcomplex. In de studie "[VOORHOF van de Tabernakel – de](#)" welke u op deze website kunt vinden, wees ik u er reeds op dat de Voorhof in schaduwbeeld verwijst naar de wettische periode waarin Gods Wet het oordeel uitspreekt over de zonde. De Voorhof is in schaduwbeeld als het ware het gebied, waarin men (nog) onder het bereik is van het oordeel en de toorn van God.

De gedachte van Gods oordeel zien we ook terug in het metaal waarvan het Wasvat was vervaardigd, namelijk van koper. Koper verwijst naar het oordeel van God over de zonden, doch dan wel een oordeel waaraan goddelijke genade is verbonden. Waarom dit zo is, heb ik reeds behandeld in de studie "[BRANDOFFERALTAAR van de Tabernakel \(2\) – het](#)". Daar zal ik nu niet meer op ingaan.

Wat we nog wel specifiek moeten behandelen is, dat het Wasvat (dus de waterdoop) het kind van God de gelegenheid biedt om het vreselijke oordeel Gods te ontvlieden.

De zondvloed en later de doortocht door de Rode Zee (beter gezegd de Schelfzee) waren schaduwbeelden van de waterdoop. De zondvloed als oordeel over de gruwelijke zonden der ongelovige mensen, terwijl Noach en zijn gezin werden behouden. De doortocht door de Schelfzee betrof Gods oordeel over Farao en zijn legers, doch het behoud van Israël. We komen hier nog op terug.

Ook in Matt. 3:6-8 zien wij het verband tussen de waterdoop (van Johannes de Doper) en het ontvlieden van het oordeel, want de Farizeërs en de Schriftgeleerden wensten de toekomstige toorn van God te onvluchten zónder zich te bekeren: *“En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden. Hij dan, ziende velen van de Farizeë en Sadduceë tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroadels! wie heeft u aange-wezen te vlieden van den toekomenden toorn? Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig.”*

Geliefde broeders en zusters, Gods oordeel over onze zonden viel op Jezus, toen Hij stierf aan het kruis. Hij werd als het goddelijke Offerlam tot as verteerd door Gods toorn (zie "[BRANDOFFERALTAAR van de Tabernakel \(3\) – het](#)"). Daar werden onze zonden wegge-wist door Zijn kostbare Bloed.

Maar wij zagen reeds, dat desondanks de waterdoop tóch noodzakelijk is, omdat de macht van het vlees op ons leven moet worden verbroken. En wat gebeurt er vervolgens nog meer door onze waterdoop? Door de doop doen wij als het ware Christus aan en worden met Hem bekleed! Gal. 3:27 – “Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.”

Aangedaan hebben is in het Grieks “en’duo” en betekent “in een kledingstuk verzinken, aandoen, zich kleden in”. Door de waterdoop omhullen wij ons met Christus. Door de waterdoop sterven wij als het ware met Christus, worden met Hem in Zijn dood begraven en vervolgens omhuld. Wat begraven wij? Ons oude leven! Rom. 6:3-4 – “Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.”

Ziet u hoe wonderlijk het is, dat één van de vier Hebreeuwse grondbetekenissen van het woord “wasvat”, d.w.z. “kiejoor” (כִּיּוּר), ook “uitgraven” is?

De Farizeërs en Schriftgeleerden wensten dus eigenlijk het oordeel te onvlieden zonder Christus aan te nemen en dat kon niet!

De zondvloed ten tijde van Noach

De zondvloed die over de gehele wereld kwam en waarover we in het boek Genesis kunnen lezen (Gen. 6-8) was volgens de apostel Petrus een schaduwbeeld van onze waterdoop (1 Petr. 3:19-21). Het was Gods oordeel over de gruwelijke zonden der goddeloze mensen, maar Noach en zijn gezin werden gered. Want op Gods bevel bouwde Noach een ark ter behoudenis. Als enigen waren hij en zijn gezin gehoorzaam aan het Woord van God, gingen de ark in en werden behouden van een gruwelijke verdrinkingsdood. Lees ook 2 Petr. 2:5. Aan de waterdoop is dus het aspect van oordeel verbonden. In de geschiedenis van de doortocht door de Schelfzee wordt dit aspect overigens nog duidelijker. Na dit vreselijke over de wereld mochten Noach en zijn gezin een nieuwe start in een nieuwe wereld maken.

De werkwijze van Noach ten aanzien van het bouwen van de ark geeft ons een mooi schaduwbeeld (van de groei) van het geestelijk leven van een kind van God. Hij moest de ark van binnen en van buiten volledig bestrijken met pek. Wanneer hij dat niet zou doen, dan zou immers het oordeelswater de ark binnendringen en zouden hij en zijn gezin ten onder gaan in het oordeel van Gods toorn. Het woordje “bepikken” komt van de stam “kaafar” (כָּפַר). Het betekent echter ook “verzoenen” (Lev. 1:4). Hoe ontsnapte Noach aan het oordeel? Doordat zijn leven volkomen verzoend was met God door het aanvaarden van het offer van Jezus aan het kruis. Hij had geluisterd naar het Woord van God. Hoe wonderlijk is het, dat dit ook blijkt uit de maten van de ark, namelijk 300 x 50 x 30 el. Getallen worden in het Hebreeuws namelijk niet met cijfers, maar eveneens met letters weergegeven. In een reeks getallen kun je en mag je dus ook Hebreeuwse woorden lezen. Zo wordt het getal 300 weergegeven door de letter ם . Het getal 50 wordt weergegeven door de letter ם of ן . Het getal 30 door de letter ם . Samen vormen deze letters het woord “lasjon” (לַשׁוֹן), dat “tong, taal” betekent. Noach was gehoorzaam geweest aan het Woord. Hij had de ark gebouwd én was de ark binnengegaan, had de watervloed (waterdoop) ondervonden en was veilig weer op het droge uitgestapt om een nieuw leven (het beeld van een geheiligd leven) te beginnen.

De doortocht door de Schelfzee

In deze geschiedenis verdierf God in een gruwelijk oordeel Farao en zijn legers (verwijzend naar satan en zijn demonen). Farao en zijn horden stierven in het verzwelgende water van de Schelfzee toen zij het volk van Israël en hun leider Mozes na hun verlossing uit Egypte (geestelijk verwijzend naar het oude leven in de wereld) achtervolgden (Ex. 14:15-31). Opnieuw zien we nu een Hebreeuwse grondbetekenis van het woordje “wasvat”, d.w.z.

“kiejoor” (כִּיּוֹר) naar voren komen. “Kiejoor” betekent ook “vuuroven, haard”. Een vuuroven kunnen we relateren aan oordeel. Want het ultieme oordeel van God over satan, over de demonen en over de ongeredde zondaren zal immers worden voltrokken in de hel, de angstaanjagende poel des vuurs en sulfers (Openb. 20:10,14-15).

Maar Mozes en het volk van Israël werden gered, omdat God dwars door de zee een droge weg voor hen opende. Zij gingen veilig (in schaduwbeeld als door een waterdoop) door het water heen en zij konden aan de overkant van de Schelfzee een nieuw leven beginnen in het Beloofde Land Kanaän. Bewerkstelligd door de goddelijke Opstandingskracht in hun leven.

Zoals we voorheen reeds hebben gezien en nu uit de gebeurtenissen van de Zondvloed en de Doortocht is gebleken, is de gedachte van oordeel (de dood) en redding (de opstanding) onlosmakelijk met de waterdoop verbonden.

Leest u ook het lied van Mozes naar aanleiding van die wonderbaarlijke verlossing in Ex. 15:1-19 eens en laat de betekenis van de waterdoop dan diep tot u doordringen.

Namelijk, dat de vijand van ons leven in de waterdoop door God wordt geoordeeld en volkomen wordt verslagen. Zij hebben geen greep meer op uw leven. Zij zijn verdronken in het oordeel Gods. Voortaan zullen zij sidderen voor het kind van God, dat durft te staan in de autoriteit van het kindschap Gods. Ex. 15:14-16 – *“De volken hebben het gehoord, zij zullen sidderen; weedom heeft de ingezetenen van Palestina bevangen. Dan zullen de vorsten van Edom verbaasd wezen ; beving zal de machtigen der Moabieten bevangen; al de ingezetenen van Kanaän zullen versmelten! Verschrikking en vrees zal op hen vallen; door de grootheid van Uw arm zullen zij verstommen, als een steen, totdat Uw volk, HEERE! henen doorkome; totdat dit volk henen doorkome, dat Gij verworven hebt .”*

Broeders en zusters, ná de waterdoop staat u op uit de dood met Christus en mag u een geheel nieuw leven beginnen. Nu hebt u de volle gelegenheid en vrijheid gekregen om een lieflijke woning, een Tabernakel, voor uw Heiland Jezus Christus te maken. Nu kan Hij in uw hart gaan wonen. Ex. 15:2 – *“De HEERE is mijn Kracht en Lied, en Hij is mij tot een Heil geweest; deze is mijn God; daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken; Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen!”*

Nu kunt u ook beginnen met uw zo noodzakelijke heiligdomswandel. Want zonder heiligmaking zal niemand God kunnen zien (Hebr. 12:14). Maar nú bent u vrij om het Heiligdom van de Tabernakel binnen te gaan. Ex. 15:16b-17 – *“....., totdat Uw volk , HEERE! henen doorkome; totdat dit volk henen doorkome, dat Gij verworven hebt. Die zult Gij inbrengen, en planten hen op den berg Uwer erfenis, ter plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning, het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o HEERE!”*

De doop van Johannes de Doper

God gaf aan Johannes de Doper, als de stem van de roepende in de woestijn, de opdracht om de mensen tot God terug te brengen en om hen te dopen met water én om de weg voor Jezus als Zaligmaker der wereld te bereiden (Jes. 40:3-5; Luk. 3:2-7; Joh. 1:6, 25-26, 31-34; Matt. 3:1-8; Mark. 1:2-4).

De doop van Johannes ging dan ook gepaard met predikingen tot bekering en belijdenis van zonden, opdat men Gods vergeving van zonden zou mogen ontvangen.

Ook Jezus, Gods Zoon, werd door Johannes gedoopt, hetgeen bewijst hoe belangrijk de doop in Gods ogen is (Matt. 3:13-17; Mark. 1: 9-11; Luk. 3:21-22; Joh. 1:28-29).

Jezus wilde met Zijn waterdoop alle gerechtigheid vervullen. Lees Matt. 3:15. Het woord “gerechtigheid” is de vertaling van het Griekse “dikaio'sune”, dat in brede zin betekent: *“de toestand van iemand zoals hij hoort te zijn, de toestand die voor God aanvaardbaar is, dus rechtvaardigheid”*.

Jezus wilde dus voor God aanvaardbaar zijn door in gehoorzaamheid de doop te ondergaan. Indien ook wij voor God aanvaardbaar willen zijn en in de toestand willen zijn zoals wij horen te zijn, dan moeten wij ons óók laten dopen. Dus niet alleen Jezus aannemen als onze Zaligmaker en onze Meester, maar óók gehoorzaam de waterdoop ondergaan. En zoals we reeds zagen in deel 1 van deze studie, betreft onze waterdoop immers ons antwoord op de vraag van een goed geweten tot God (1 Petr. 3:20-21).

Jezus' opdracht aan de discipelen om te dopen

Geliefde broeders en zusters, onze Heer Jezus Christus gaf aan Zijn discipelen de opdracht om de mensen die het Evangelie wilden aannemen en zich wilden bekeren te dopen (Matt. 28:19; Mark. 16:16). Deze goddelijke opdracht werd onmiddellijk door de discipelen overgenomen en uitgevoerd (Hand. 2:37-38; Hand. 22:16). Na de waterdoop mochten de dopelingen vervolgens in nieuwigheid des levens Jezus volgen (Rom. 6:4).

Uit de bijbel zijn echter ook enkele specifieke voorschriften voor de waterdoop af te leiden. Want Efez. 4:4-6 vertelt ons, dat er één God en Vader is, één Heere, één Geest, één lichaam, één hoop, één geloof. Doch ook maar één doop! Uiteraard is dat de doop zoals die in het Woord van God beschreven staat. Daarom handelen wij verstandig als wij de bijbelse voorwaarden en voorschriften van die éne bijbelse waterdoop opvolgen. Voor zover nog niet aan de orde gekomen, zal ik deze voorschriften nu behandelen.

Allereerst is de waterdoop het logische vervolg op een aantal eerdere geloofsstappen! Want uiteraard is het verstandig, dat u pas de waterdoop ingaat als u voldoet aan Gods voorwaarden. Deze voorwaarden zijn:

- Geloof in de Here Jezus Christus, d.w.z. neem Hem aan (Hand. 8:36-38; 16:31-33; 18:8). Neem Hem aan als uw Plaatsvervanger, Die aan het kruis als uw Heiland voor uw zonden stierf. Neem Hem aan als uw dagelijkse Verlosser (Judas 24). Neem Hem aan als uw Meester en laat voortaan Zijn wil in uw leven geschieden.
- Vervolgens is bekering nodig (Hand. 2:38). Bekering houdt in dat u echt bedroefd bent over uw zonden en verkeerde daden (Joël 2:12-13; Job 42:5-6) en dat u zich voortaan wil beteren en bekeren, d.w.z. omkeren van uw verkeerde wandel en de zonden niet meer doen (Hand. 3:19; 26:20).
- Daarna dient u uw zonden te belijden aan God en uiteraard ook aan degenen die u verkeerd hebt bejegend (Matt. 3:6; Mark. 1:5; Hand. 18:18; Jak. 5:16; 1 Joh. 1:9).
- Nu zult u vergeving van God ontvangen (Hand. 2:38; 1 Joh. 1:9).
- De laatste voorwaarde is die van de wedergeboorte. U moet opnieuw geboren worden als een kind van God (Joh. 1:12; 3:3,5; 2 Cor. 5:17; 1 Petr. 2:2; 1 Joh. 3:9; 5:1).

Ten tweede is de waterdoop een doop door onderdompeling!

Want het in het Nieuwe Testament steeds voor “dopen” gebruikte Griekse woord “*baptiso*” heeft als grondbetekeningen: “*onderdompelen, helemaal nat maken, er onder brengen, er in doen, uitstorten*”. Uiteraard blijkt in de Schrift ook uit de handelwijze van Johannes de Doper en van de apostelen dat onderdompeling noodzakelijk is. Want er werd steeds in het water gedoopt op plaatsen waar veel water aanwezig was (Matt. 3:6; 16; Joh. 3:23; Hand. 8:36-38). Indien besprenkeling met water acceptabel zou zijn geweest, zou men ook in de huizen hebben gedoopt en zou men niet steeds naar de rivier zijn gegaan. Overigens wijst ook de in Rom. 6:3-4 gebruikte terminologie voor de doop, namelijk het met Christus in Zijn dood begraven van het oude afgestorven zondige leven, op volledige onderdompeling.

Ten derde moet de waterdoop gebeuren in Gods Naam!

Dat wil zeggen, de waterdoop dient te geschieden in de volledig geopenbaarde Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En deze Naam luidt “Here Jezus Christus”.

Dit voorschrift is niet vreemd als wij bedenken, dat wij na onze bekering kinderen van God zijn geworden. Wij behoren Hém nu toe, Hij is nu onze Vader. Daarom zijn wij dragers van Zijn Naam geworden. Een kind draagt toch automatisch altijd de naam van zijn vader? Door het dopen in Gods Naam weet de wereld en weet satan, dat wij nu van afkomst veranderd zijn. Voortaan zijn wij kinderen van God de Vader.

In Matt. 28:19 gaf Jezus aan Zijn discipelen de opdracht om te dopen in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hoe die volledige Naam van de Drie-enige God precies luidde, was op dit moment echter nog niet door de Heilige Geest geopenbaard. Het is immers Gods Geest, Die ons in al de waarheid leidt (Joh. 16:13).

Maar in Hand. 2:36-38 werd voor het eerst de Naam van de Drie-enige God geopenbaard, namelijk Here Jezus Christus. Here verwijst naar God de Vader, Jezus naar God de Zoon en Christus naar God de Heilige Geest. De apostelen geloofden in die geopenbaarde Naam en hanteerden daarom onmiddellijk die Naam bij het dopen:

“Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Ook uit Hand. 8:16 en 19:5 (*in de Naam van de Heere Jezus*), uit Rom. 6:3 (*in Christus Jezus*) en Gal. 3:27 (*in Christus*) blijkt dat de apostelen doopten in de Naam Here Jezus Christus. Leest u ook eens Hand. 8:12, zodat u ziet dat het Evangelie naast de openbaring van Gods Koninkrijk óók de openbaring van de Naam van Jezus Christus behelst.

Geliefde broeders en zusters, er is voor het mensdom géén zaligheid te verkrijgen in de naam van een mens, kerk, sekte of godsdienst. Alleen de wonderbaar Naam van onze lieve Heiland Jezus zal u kunnen redden en u ooit de zaligheid kunnen schenken (Joh. 1:12; Mark. 16:17; Hand. 2:21; 4:12 ; 3:6-7,16). Want de Naam Here Jezus Christus is oppermachtig. Amen.

(wordt vervolgd)